

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποτελεσθεὶς ἀνεγερσασίαι καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δι-καϊώματος κείσεως ἐκ δρα-κῶν πέντε δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Χ ρ. Μ η λ ι α ρ α ζ η ν, Ἐνταῦθα. Τὸ ποιῆμά σας ἔχει πολλὰ λάθη στὸ μετρο καὶ τὴν ὁμοιοκαταληξία. Ὅστε τὸ «δρῶ-μους» ὁμοιοκαταληκτεῖ μὲ τὸ «χρόνους», ὅστε τὸ «ἀγκάθια» μὲ τὸ «μονοπάτια». Ν. Α. α. λ. ι. ὠ. τ. η. ν, Σέρρας. «Ἡ Σπί-φες στὴ Σάχη» δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ μιὰ ἐπανάληψις κει-νῶν, κοινοτάτων μάλιστα εἰκόνων. Φροντίσετε νὰ γράψετε πραγμα-τὰ πρῶτοτάτα. Μ. Ψ α θ ἄ ν. Τὰ ποιήματά σας ἀνεπτυχθῆ τε-χνικῶς. Εἶνε γεμάτα ἀνεπὶφορές χαροποιές. Θ ἄ λ ε ι α ν Κ α λ ι-γυάνη, Ἡράκλειον. Ἀνεπιτυχῶς ὄχι καὶ τόσον ἐπιτυχῶς. Α. Κ α μ-π ε τ η ν. Τὸ πεσογράφημά σας καλοδομημένο, τὸ θέμα του ὁμοῦ πολὺ κοινὸ. Στεῖλτε μας τὶ ποτε ἄλλο. Σὰς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ κα-λὰ σας λόγια. Π α ν. Ἄ λ ι φ ἔ ρ η ν, Ἐνταῦθα. Θά σας ἀπαν-τήσαμεν ἴδη. Δ η μ. Φ ο ρ τ ο ὄ ν α ν. Ἀτλαντικὴ Σίτη (Ἀμερι-κῆν). Εὐχαριστῶς δημοσιεύομε τὰς παρατηρήσεις σας ἐπὶ τοῦ ἄρ-θρου τοῦ κ. Φαλιτῆς, τοῦ σχετικῶ μὲ τοὺς Ἀρβανιτεβλάζους :

«Ὅσα γράφει δ κ. Φαλιτῆς γιὰ τοὺς Ἀρβανιτεβλάζους καὶ τὸ χαριῶν Κορατζόλι δὲν εἶνε ἀκριβῆ. Γράφει δ κ. Φαλιτῆς διὰ τῶν Ἀρβανιτεβλάζους Κορατζόλις εἶνε καὶ ληστῆς, ἀλλὰ ἀπατάς. Προσθίθον βίβια μερικοὶ λησταὶ ὡς οἱ Μπαρμπήνδες, οἱ Φορφά-λιδες, οἱ Διάλιος, οἱ Τσάτσας, οἱ Σκουπταῖοι, οἱ Μποτάσσης, κλπ. Ἐκ τοῦ Κορατζόλιου, ἀλλ' αὐτὸ δὲν σημαίνει πῶς κατήγορο καὶ ἀπὸ τὸ Κορατζόλι. Εἶχαν εἰθῆ ἀπόλοσ'ατα ἀπὸ χωριὸ ἀπὸ ἄλλα μέρη, ὡς π. χ. οἱ Μποτασῆς ἐκ Φεράσσης τῆς Ἀλβανίας, οἱ Μπαρμπήνδες, οἱ Φορφάλιδες καὶ οἱ Τσάτσους ἀπὸ τὸ Μαλακάσι τῆς Ἠπειροῦ. Ἐτεῖ ἀποδεικνύεται ὅτι οὐδεὶς τῶν ληστῶν αὐτῶν εἶνε γνήσιος Κορατζόλιτης». Στε-τικῶς ὁμοῦ, δ κ. Φαλιτῆς μὰς ἐξήγησε ὅτι τὰς πληροφορίες πού ἐγραψε τοῦ τις εἴδωσαν στὸ Κορατζόλι, ὅπου μετῆρ, διάφοροι χωρικοὶ ἔ-περηφανευόμενοι γιὰ τοὺς «λεβέντες» καὶ τοὺς «πανασα-τοῦς» πού βγάει τὸ χωριὸ τους !... Ἄ π α. Π α α δ ἔ ν α !... Τὸ ποῦ σας ὄχι ἐπι-τυχῶς. Λανθασμένο καὶ στὴ δι-κτύπωσίν του ἀκόμη. «Καχὸς ἀντεταγμένο» γιὰ νὰ κριτο-λεκτήσουμε. Α. Β., Καλάμας. Οἱ στίχοι σας ὄχι καλοί. Ἰ-δοῦ τὸ «Στὸ Πιάνο της».

Κάθετα ἢ κῆρη ἀπὸ πιάνο καὶ παίζει δὲς τὰ χεράκια της πῶς τὰ κινεῖ τὸ σωματάκι της τὸ λιγερένιο μὲ τὶ καυρά. Πού τὸ κρατεῖ. Ἡ κάθε νότα πού τὴν κενεπάει βγάει φωνή, ἀρμονικὴ παίζει ἢ κῆρη μὲ ἄρμονια γιὰτὶ αἰσθάνεται τὴν μουσικὴν...

Παρατάξις λέξεων ὁμοιο-καταληκτουσῶν δη'αδῆ καὶ τίποτε περισσώτερο, ἀλλὰ αὐ-τὸ κάθε ἄλλο παρὰ ποιητικῶς εἶνε. Β. Δ η μ η τ ρ ἰ ὀ η ν. Τσοῦτόλιον. Ἡ ἱστορία σας εἶνε ἀνεπτυχθῆς. Ἄ ν δ ρ. Γ ἄ τ ο ν, Λίγρον. Τὶ νὰ σας ποῦμε; Στεῖλνετε στί-χους σας ὅποτε θέλετε καὶ ὅσους θέλετε. Ἀρκεῖ νὰ εἶνε καλοί. Τὸ σημερινὸ ποιῆμά σας ὄχι ἐπιτυχῶς. Πολὺ ρω-μαντικόν, τὸ εὐλογημένον. Πάντως τὸ δημοσιεύομε γὰ-

ὄν τῶν ταλαιπωρημένων ἀπὸ τὶς ἔσεται Ἀθηναίων. Ἄς δημοσιεύ-ω. Χαλάλι τους !...

ΑΠΟ ΜΙΑ ΦΩΤΑΣΕΛΗΝΟ ΝΥΚΤΑ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΚΟΥΛΑ

Ἦτανε νύκτα : ὁ σὺρανὸς μὲ στίβηθρα διαμάντια, μὲ τὴν χρυσὴ σελήνη τον μὰς ἔεσερε τὰ μάτια. Τὸ ἀπαλὸ Σελήνης φῶς, μὲ χρυσὰς ἀκτίνας βάρει τὴ θάλασσα χρυσὴ τὰς ὥρας τῆς κείσεως. Ὁ Ὀυρανὸς κ' ἡ θάλασσα μὲ τὴ Σελήνη ἐν ἀπαρτία ἀποτελοῦν θεάματος ἐκπάλγον ἄρμονια. Ἡρότος οὐδεὶς ἀκούεται οὐδὲ πνοὴ καμία Τὸ ἐκπάλγον τῆς Φύσεως διέπῃ ἡσυχία. Τὰ πέριξ δάσους δένδρ' ἀφου, σειόμενα κοπάδων στέκουν βουβὰ τῆς Φύσεως τὸ κάλος καὶ θαναμίζου. Πρὸ τοῦ θεάματος αὐτοῦ μὲ τὸ λεπτὸ πανάκι τὸ ἐλαφρὸ βορράκι μας, τὸ σπέρχειν τ' ἀεράκι. Σιγὰ Σιγὰ προχώραγε ἡ Βάρκα μας ὠραία ὀργυνονας μὲ τὴ θάλασσα χρυσὴ Γαλιναία. Ἡ δὲ Σελήνη ἡ λαμπρὰ μὲ ἴνα ἄρια τῆς βραδύ καυτῆ μὲ τὴ Βαρκοῦλα μας πιστὰς ἀκολουθεῖ. Τὰ ἡσυχὰ καὶ στίβηθρα νερὰ ἡ Βάρκα σιχίζει. Ἐνῶ Ροδόλευκα ἡ Σελήνη μας, ἀνθῆ πολλὰ σκορπίζει. Ἐνα πού μόνον προκαλεῖ γλυκίαι, ἀνυσχίας τὸν πυρῆνα ἢν ἕνας κρέτης μαγικός, ἀπὸ τῆς βάρκας τὴν κερῆνα. Τὰ κῆματα τῆς θάλασσας χρυσὰ, ἀπ' τῆς Σελήνης; τῆ χρυσὴ ἀκτίνα μὲ τὸν γλυκὴν τὸν κίελαφρὸ παλμό, μὰς πλήττειν τὴν κερῆνα. Τὰ κῆματα τὰ ἐλαφρὰ, πού φωνεῖν ὡς χρυσοῖον θεαυόμενα τέλος τῆς λευκῆς ἀφρούς, τὴ θάλασσα μπουκίζου. Πρὸ τῆς κερῆνας σιχίοντας, θραυνοταὶ ἀε λευκῆς ἀφρούς, ἐνῶ παρῆγον ἡχο μαγικὸ ὄν' οὐ ἐκκίεται ὁ νοῦς. Ὁ ἐλαφρὸς τοῦ κρέτου ἡχος, μὲ ἀπ' τῆς νύκτα τῆς βραδία, μὰς νανοῦριζει κλειόντας τὰ μάτια ἐλαφρὰ. Τὸ δὲ γογγὸ καὶ μωρομένο, ἀεράκι πού φνοῶ κ' αὐτὸ τὸ αἰσθανόμεθα, οἷος παρὰς μὰς ἐλαφρὰ. Εἰς ἰδεῶδη πράγματα ὁ νοῦς μὰς περρυγίζει, ἐνῶ ἡ μικρὴ βαρκοῦλα μας, πῆυξος ἀρμενίζει.

Ἄ λ ι α ν Κ α ρ α α ζ ἔ ν ο. Ἐνταῦθα. Ἐκ τῶν συνέντων σας δη-μοσιεύομε τον «Θάνατο τοῦ Ἀετοῦ». Ἀρκετὰ καλοῦ, μὰ ὄχι καὶ τέλειο :

Ἀερροστες πιά, ὄπ' τὰ πολλὰ τὰ χρόνια πού τοῦ μαδοῦν τὰ μάτρα [τον φτερά δ ἀετός μὲ μάτια φλογερά τὸ θάνατο προμένει... Τ' ἀσπρα χιόνια τῶχουν ἀπλώσει νεκρικά [σεντόνια στὰ κορφοβούνια πού πε- [τοῦσε μὰ φορὰ μὲ δύναμι κ' ἀπέραντη χαρὰ καὶ πού τὸν βλέπουνε τώρα [μὲ οὐμπνία. Μὰ ὄχι !... Δὲν θέλει νὰ [πθεῖται ταπεινὸς τοῦ ἀγέρα ὁ δύνατος ὁ βα- [σιλιάς... καὶ βλέπντες νὰ χάσκη ἔ- [τρας γκεμένεις παίρνει μὰ σπιθαμὴ δύναμεις [παληῶς πέφτει, στὰ βράχ. α σκίλης τὰ [φτερά τον Μεγάλος καὶ τὴν ὠρα τοῦ [θνανόν !... Τὸ ὑπὸ τὸν τίτλο «Τρο- [πέτα» θὰ δημοσιεῖθῃ ἐπίσης σ' ἄλλο φύλλο. Σα π Ὁ Φ ω τ ο π ο ὄ λ ο υ. Ὁ στί- [χοι σας ἀνεπτυχθῆς. Ἄ ν - [δ ο ρ α γ γ ε λ ο ν, Θεσσαλο- [νίκη. Ἡ «Ἱστορία» σας ὄ- [χι ἐπιτυχῆς. Προστέλομε μιλ- [λον. Διαβάστε καὶ μὴ βιάστε- [τε νὰ δημοσιεύετε τὰ ἐργα σας. Ρ ἔ ν α Μ... Ἐνταῦθα. Δὲν ἔχομε. δυστυχῶς, πιά τὸ χειρογράφο σας γιὰ νὰ σας μιλῆσομε πλατύτερα γιὰ τὸ διηγημά σας. Στεῖλτε τί- [ποτε ἄλλο. Διὰ τῆς στήλης αὐτῆς θο σας εἰδοποιήσομε σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῶν μεταρρῶσεων σὲ λίγον καιρο. Α - ε. Καὶ τὸ ποῦ καὶ τὸ λε- [ξιολογὸ ὄχι ἐπιτυχῆ. Γιὰ νὰ περσοῦν αὐτοῦ τοῦ εἰδους τὰ «λεξικά» χοσιάζεται πνεῦμα σπινθηροβόλο.

Τὸ γραμμόφωνον κατήνησε τὸ ἀραπιτό-τερον μέσον ἐκλαϊκῆσεως τῆς μουσικῆς

Χωρὶς αὐτὸ κανένα σπῆτι δὲν εἶνε τέλειο. Ὅλοι, νέοι καὶ γέροι, μαζεύονται γύρω του. Μ' αὐτὸ ἡ νεότης ἔχει σπῆ διάθεσιν τῆς τῆς πῆς φημιμα-νες ἀρχηστρες τοῦ κόσμου, πού παίζουν τοὺς τελευταίους χερῶς τῆς ἐποχῆς. Χάρις σ' αὐτὸ οἱ γέροι ἐναξοῦν τὴν εὐτυχισμένην ζωὴν τῶν νεώτων, ἀκούοντες τῆς ὀρειότερας καντάδες πού τραγουδοῦσαν στῆς ἐκλεκτῆς των. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀπολαύσῃ κανεὶς τὸ γραμ-μόφωνον πρέπει νὰ ἔχη ἕνα ἄρργανον μὲ τῆς τελευταίης τελειοποιήσεως. Τὸ γραμμόφωνον ΣΤΑΡΡ τύπου XXII εἶνε τὸ μοναδικὸν ἄρργανον πού συγκεν-τρῶναι τὰ χαρακτηριστὰ αὐτὰ :

Μιὰ χαμηλὴ τιμὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἀξία. Πώλησις μὲ μηνιαίας δόσεις παρὰ τῆ : **ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.** ΑΘΗΝΑΙ : Στεφ' Ἀρακίου 12 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ : Φίλωνος 48 ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ : Βενιζέλου 22x ΠΑΤΡΑΙ : Ρήγξ Φερραίου 54